

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra To Tidsaldre

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 94. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069058336/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

og Choret saa falder ind: *Vive la Republique*, synes man at høre disse tapre Døende, som, idet de synke med deres Skib, lade Luften gjenlyde af disse deres sidste Ord.

Alle vare henrevne, men Ingen mere end de to ungdommelige Gemytter Ferdinand og Claudine. Den letbevægede Pige kunde ikke holde sine Taarer tilbage, og da Sangen var endt, greb Lusard hendes Haand, trykkede den hemmeligt til sit Bryst, og sagde sagte: En intim Ungdomsven og Slægtning af mig var med paa *Le vengeur*. Deres Taarer synes mig at gjælde ham, og falde som Perler paa den Plet i Dybet, hvor han hviler.

En Ven af Dem! udbød Claudine: O min Gud!

– Beklag ham ikke! han døde en prægtig Død.

– Men Slægt og Venner, som elskede ham, maae dog sørge over hans Tab!

– Ja saa lykkelig var han desuden. Der ere Dem, som endnu begræde ham.

– Kaldet De det Lykke at volde Dem Sorg, som man har kjær?

– Ja, saa egoistisk er Mennesket! Maaskee, ja rimeligviis, veed man Intet deraf, naar man først er død, men jeg tiktaaer, at selv i Dødens Time vilde det være mig en sød Tanke, at for Exempel De græd for mig.

– Den Tanke vilde vist ikke bedrage Dem.

– Lover De mig at græde, naar De hører, at jeg er død?

– Gud forbyde, at De skulde døe i Deres Ungdom og Kraft! Hvorledes falder De paa Sligt?

Lusard loc. Hvad falder man ikke paa, naar man attraaer at interessere en elskværdig Dame? Jeg vilde gjerne give mig Mine af at have Anelser, ligesom Turenne, Henrik den Fjerde og andre udmærkede Mænd.

Grosserereren afbrød denne Samtale. Han kaldte dem til Bordet, for endnu at tømme et Glas Champagne paa Republikens Held og Seier, hvorpaa man reiste sig, og Selskabet adspredte sig i andre Værelser.

Dagen efter sagde Advocaten til Madame Valler: Det, som man ugjerne seer imøde, det vender sig ofte til vort Bedste, naar det kommer. Det var mig ukjært, at den lille Claudine skulde tilbringe denne Sommer her i Huset og være en uadskillelig Suivante af mit Hjertes Primadonna. Men deels maa jeg rose den gode Pige, fordi hun kjæder sig i mit Selskab, og saasnart jeg kommer, tager den første den bedste